Escèptics, ultraradicals i àcrates: la història es repeteix

Escèptics, ultra–radicals i àcrates
Grup Modernista de Reus

La història es repeteix
Francesc Vidal

Francesc Vidal, a partir del Grup Modernista de Reus (GMR), reflexiona sobre "la condició d'artista, prenent com a punt de referència un grup, normal, amb gent que es dedica a la cultura, sense estrelles ni genis, amb triomfadors i decebedors". En certa manera, i amb un to de veu del tot normal i sense cap mena d'intenció (o potser amb masses), és "veure't d'aquí un segle, comptant que la història es repeteix i que ets una persona que fas el teu treball, ajustat a la teva època, amb una actitud determinada... però sense que hagi de ser sobrevalorat".

Les imatges que il_lustren els articles sobre el GMR d'aquest número de la Revista i del vinent han estat cedides per ell. La majoria són extretes dels primers treballs de Francesc Vidal sobre el GMR: dues mil trameses d'art postal, realitzades a partir de cinquanta tampons de cautxú: la columna vertebral del conjunt del treball de Vidal sobre el GMR, tot tocant diversos temes: el mite, l'entorn, el suïcidi...

Així, contraposant símbols de l'energia nuclear, rostres del GMR, el castell de Burriac, el mite del triomf europeu de l'hoquei reusenc, Mort a la platja, títols d'assajos sobre el GMR, la Festa Druídica, Calafat, gràfiques sobre suïcidis...; així, i d'una manera incongruent si no es té en compte el concepte que hi rau, Vidal repensa el què del GMR i redefineix els límits de l'obra d'art, de la seva pròpia obra d'art, "amb l'objectiu d'implicar l'art en la problemàtica social i fer que adquireixi protagonisme més enllà dels cenacles artístics". A partir d'aquí, Francesc Vidal va tractar tots aquestes temes (el mite, el suïcidi, la ideologia...) en diversos treballs heteregonis i heterodoxos, i confluents.

Així, hi van haver exposicions de Francesc Vidal sorgides d'aquest primer treball sobre el GMR. Si més no, cal recordar la del Museu Comarcal Salvador Vilaseca, a Reus, a partir de l'anàlisi de diversos cartells i imatgeria de grups politicosocials de caire radical; o la plantada a Alcover i a Reus d'estrelles de ferro colat al terra amb el nom gravat dels membres del GMR (com aquelles que fan a Hollywood perquè hom no oblidi qui és qui).

En definitiva, un homenatge, no pas amb l'adjectiu "pòstum" afegit, sinó amb la intenció de retornar a la vida actituds que avui en dia tenen continuïtat. Plantejaments que, cent anys després, continuen sent vàlids i, sobretot, necessaris.

■ A. MATEU

Referències

"Francesc Vidal: *'El grup Modernista de Reus?, la història es repeteix'"*, Diari de Tarragona, 6 maig 1993.

"La Regional. El dia després", Revista del Centre de Lectura de Reus, maig 1994.

CAFÈ del CENTRE

El Cafè del Centre és obert
de 4 de la tarda
a 10 de la nit

Des del Centre a tot el món
Ara, INTERNET
centrelectura@readysoft.es

NOTA

En el passat número de la Revista del Centre de Lectura de Reus es va cometre l'error involuntari de no esmentar l'autor de l'article publicat a la plana 17 amb el títol "Foix o la cerca de l'inèdit (entre Benda i Bergson)". És per això que demanem disculpes a l'autor, Xavier Ferré, i també als lectors.